

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om styrket indsats mod tvangsægteskaber, bedre vilkår for integration af udenlandske ægtefæller og forenkledede regler for familiesammenføring.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 27/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Når Det Radikale Venstre fremsætter forslag om stramninger i udlændingeloven, så bør alle spørre øjnene op, også selv om det kombineres med lempelser.

Jeg er glad for, at Det Radikale Venstre her peger på nogle områder, hvor der er brug for at stramme op. Jeg synes, det havde været godt, om vi havde haft den debat for et år siden, for nu er toget på mange måder kørt. Men vi bliver jo aldrig færdige med at udvikle vores udlændingepolitik, så den rammer rigtigt. Derfor vil jeg starte med at sige Det Radikale Venstre tak for oplægget.

Der er indsatser mod tvangsægteskaber i de regler, der allerede er vedtaget, og der er også i høj grad gjort noget for at integrere familiesammenførte ægtefæller. Næste fase har regeringen indledt. Det handler om de fornødne ændringer af integrationsloven. Vi er jo i øjeblikket i gang med dette eller har netop færdiggjort det.

Regeringen har givet støtte på en række felter til indsatser imod tvangsægteskaber. Der er givet støtte til en etnisk konsulenttjeneste, som kan rådgive i konkrete sager. Der er igangsat en større undersøgelse af mønstre i pardannelsen blandt etniske minoriteter i Danmark, og regeringen forventer her i foråret at fremlægge en handlingsplan, som bl.a. skal indeholde initiativer, der kan bearbejde holdninger, og som kan styrke kommunernes indsats på området.

Vi er kommet et langt stykke i retning af at have foretaget de fornødne ændringer af lovgivningen på disse felter. Regeringen mener ikke, at der er behov for yderligere ændringer af reglerne om familiesammenføring. Nu skal de vedtagne regler have lov til at virke i praksis.

Jeg vil gerne føje til, at de nye regler naturligvis ikke blot rummer fordele, eller hvad man

skal kalde det, de har også givet nogle problemer, som jeg er meget opmærksom på. Men der er ikke nogen som helst overraskelser. Vi vidste, da vi vedtog regelsættet, at det også ville give visse problemer. Dem arbejder vi med, men som helhed har lovgivningen fungeret, som den skal, hvilket jo også viser sig ved, at Socialdemokratiet i dag har fremsat et udlændingeoplæg, som på alle væsentlige punkter støtter den politik, som er gennemført.

Blandt de radikale forslag vil jeg gerne fremhæve forslaget om, at vold i ægteskabet skal medføre en karantæneperiode på 10 år, før der igen kan ske familiesammenføring. Det forslag vil regeringen meget gerne overveje nærmere.

Man kunne måske udvide forslaget og sige, at ikke blot når man har begået vold imod sin ægtefælle, men måske også i andre tilfælde bør der gå 10 år imellem, at man henter en ny til Danmark. Det kan man overveje. Jeg takker for det radikale indspil. Jeg synes, at vi til efteråret skal gøre noget i den retning, som De Radikale her foreslår.

Endvidere vil De Radikale gerne forenkle og liberalisere reglerne for familiesammenføring. Men der er jo ikke meget forenkling i at give midlertidig opholdstilladelse for 1 år ad gangen, og der er heller ikke meget forenkling i løbende at skulle være afhængig af gennemførelse af sprogundervisning.

Kl. 14.15

Hvis vi gennemfører disse tanker, skal der ansættes flere i Udlændingestyrelsen til at behandle sager om forlængelse. Det må også være en belastning for de personer, som skal gennem en ansøgningsprocedure hvert eneste år i stedet for som nu hvert andet eller tredje år. Så det vil jeg stilfærdigt advare imod.

Jeg synes også, det kniber lidt med liberaliseringen; f.eks. foreslås det, at deltagelse i danskundervisning skal være obligatorisk. Jeg synes, det er bedre, at vi stiller krav om, at man skal kunne dansk. Man kan jo nemlig også lære dansk på anden måde end ved at blive undervist, man kan lære dansk gennem et arbejde, og derfor synes jeg ikke, man skal tvinge udlændinge til sprogundervisning.

Vi giver tilbuddene, og der er en sanktion, hvis man ikke lærer dansk og består de nødvendige prøver; så kan man f.eks. ikke få statsborgerskab, man kan heller ikke få permanent opholdstilladelse.

Jeg må også afvise forslaget om, at kun et begrænset antal kommuner må stille boligkrav.

Det ville jo føre til proformaaflytninger mellem kommunerne. Og så skal man også tænke på, at reglerne har et boligsocialt aspekt; det vil sige, at boligerne ikke skal bebos af flere, end de er beregnet til. Forslaget kunne jo få den virkning, at kommunerne må genhuse familier, der bor i så små boliger, at det ikke er forsvarligt, hverken over for de pågældende selv eller over for naboerne. Så hvis forslagsstillerne tager en tur rundt i de københavnske omegnskommuner, vil de kunne høre, hvorfor man ikke skal stille det forslag.

Jeg ved godt, at forslagsstillerne så vil sige: Ja, men dér kan man jo så bruge den begrænsningsmulighed, der er. Men man er altså nødt til at se på landet som helhed. Jeg har lige haft møde med borgmestrene fra de kommuner, og de føler sig fortsat hårdt presset.

Forslaget tager, synes jeg, heller ikke højde for, at det er en fordel for integrationen og for bekæmpelsen af tvangsægteskaber, at unge mennesker flytter hjemmefra. Det gør jo de unge mindre afhængige af forældrene og kan værne dem mod pres fra familien, hvis de flytter hjemmefra. Så derfor skal vi nok være omhyggelige med dette boligkrav.

Boligkravet var Det Radikale Venstre i øvrigt selv med til at indføre så sent som for 3 år siden, og det er som sagt min opfattelse, at kommunerne er glade for denne regel.

Men som helhed vil jeg slutte med igen at takke forslagsstillerne for oplægget. Jeg synes, det er rart at se Det Radikale Venstres tanker på papir, men jeg kan også konstatere, at en del af kritikken, som har været fremført mod regeringens udlændingepolitik, nu er trukket tilbage, fordi De Radikale selv foreslår noget lignende. Det synes jeg også er godt, ligesom jeg som sagt glæder mig meget over det oplæg, der er kommet fra Socialdemokratiet i dag.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg takker for modtagelsen og vil selvfølgelig gerne understrege, at Det Radikale Venstre ikke trækker sin kritik af regeringen tilbage. Vi mener fortsat, det er et alvorligt problem, at man i dag skal være 24 år for at have nogen som helst mulighed for at komme til at bo sammen med sin udenlandske ægtefælle her i landet, og vi er inderligt imod tilknytningskravet.

Jeg synes, at også ministeren er nødt til at forholde sig til de konsekvenser, som familiesammenføringsreglerne har fået, nemlig at danske

statsborgere i hobetal udvander, bl.a. til Sverige. Ifølge Benny Andersen er det også der, vi hører til, men alligevel er det måske lidt besynderligt, at vi nu er i gang med at lave en flygtningelejr i nærområdet Malmø. Det er sådan, at antallet af danske statsborgere, som flyttede fra Danmark til Malmø sidste år, steg med 50 pct. Og jeg vil egentlig gerne have ministerens kommentar til: Hvad er grunden til, at så mange danske statsborgere føler, at det er nødvendigt at flytte til Sverige?

Kl. 14.20

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre med ordførerne, og den første ordfører er fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal indlede med at henvise til det, som integrationsministeren har sagt, og som vi i Venstre kan støtte.

Overskriften er bl.a. en styrket indsats mod tvangsægteskaber. Det giver mig anledning til på Venstres vegne at slå helt fast, at vi er imod tvangsægteskaber. Uanset om det er en vane, en kultur, som man har nogle steder, er vi stærkt imod, og det er da også allerede kriminaliseret som ulovlig tvang efter straffelovens § 260.

Det kan godt være lidt svært at se en helhed i de forslag, vi skal drøfte i dag, for vi mener faktisk, at ændringerne i udlændingeloven, herunder alderskravet, som fru Elsebeth Gerner Nielsen er så meget imod, netop er med til at vanskeliggøre tvangsægteskaber og navnlig arrangerede ægteskaber. Det var faktisk derfor, vi satte alderskravet op.

Derfor er det altså lidt mærkværdigt, at man på den ene side i dette forslag taler om, at alderskravet skal ned; man har kærestevisum i et andet forslag og siger, man vil gøre en indsats mod tvangsægteskaber. Der er helt oplagt en sammenhæng, at jo ældre man bliver, jo mere styrke har man til at handle selvstændigt.

Det samme gælder hele den integrationsindsats, der nu er i gang, efter at denne regering er tiltrådt. Den er selvfølgelig med til at styrke de unge udlændinge til selv at træffe deres valg.

Så er der et forslag om noget, der hedder en karantæneperiode. Det er jo egentlig et lidt særpræget forslag, at man, hvis man bliver dømt, så i en årrække ikke skulle kunne gifte sig. Det må vist være i strid med en lang række konventioner sådan at fratage den ret, fordi man er voldeilig. Vi er meget enige i, at der skal gøres en ind-

sats over for de voldelige mænd, men den form for rettighedsfratagelse stemmer ikke med almindelige konventioner og grundlovssikrede rettigheder, og den stemmer da heller ikke med det, som radikal politik plejer at stå for.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen: Hvad så med spørgsmålet om at være dømt i de andre relationer, dér, hvor kvinderne kan få særlig opholdstilladelse, når de er voldsramte? Vil fru Elsebeth Gerner Nielsen gå med til at ændre udlændingeloven, så vi er enige om, at der altid skal være tale om en dom? Det er ikke nok, det bare er noget, man kommer og siger, at det vil man gerne høre om.

Så vil jeg lige foretage et spring og svare fru Elsebeth Gerner Nielsen på, hvorfor folk flytter til Malmø. Jamen jeg kan sige, der er mange, der flytter til Malmø på grund af valutaen. To danske statsborgere, der er gift og alligevel fortsætter med at arbejde i Danmark, gør det på grund af valutaforholdene, på grund af registreringsafgiftsforholdene på biler, og fordi de kan få billigere huse. Det er ikke bare dem, der gifter sig med udlændinge, der flytter til Malmø; det er der masser af danske statsborgere, der er gift med hinanden, der gør.

Et af de forslag, jeg også må opholde mig ved, er, at der skulle være forskel på boligkrav i de forskellige kommuner. Det er jo en underlig forskelsbehandling, men når man kender De Radikales historie, kan man selvfølgelig bedre forklare det, for De Radikale har jo sejlet noget frem og tilbage med hensyn til, hvad de mener om de boligkrav, og hvor de ødelagde et forlig med Thorkild Simonsen for en del år siden.

Men også dér må man sige, at boligkravet netop er med til at selvstændiggøre de unge, at de ikke tvinges til at blive mast sammen med både anden og tredje generation, altså forældre og bedsteforældre.

Så alt i alt må vi sige, at vi meget gerne vil tage diskussionen ikke mindst om tvangsægteskaber, men navnlig arrangerede ægteskaber, for vi kender ikke omfanget af tvangsægteskaber, og det er som sagt strafbart i forvejen. Men vi synes ikke rigtig, at punkterne hænger sammen, og vi kan altså ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jo et meget omfattende forslag; derfor kan jeg godt forstå, at der kan være noget, man ikke lige har set, men jeg vil gerne gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, at der jo ikke

står, at man ikke skal have mulighed for at gifte sig, man skal bare ikke have mulighed for at få familiesammenføring.

Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech godt er klar over, at selvfølgelig er det sådan, at man sagtens kan have nogle særlige regler for, hvad der skal til for at gifte sig, og nogle andre regler for, hvad der skal til for at få familiesammenføring.

Kl. 14.25

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er lidt mere om, hvordan fru Birthe Rønn Hornbech forholder sig til, at vi altså fik en paragraf i straffelovgivningen, som forbyder tvangsægteskaber, så det simpelt hen klart kom til at fremgå af straffelovgivningen, at det er forbudt at tvinge et andet menneske til giftermål.

Man har forsøgt sig med det i Norge og har gode erfaringer med det, for man siger i Norge, at det her giver en klar signalværdi, og dermed har det så også en forebyggende virkning i forhold til tvangsægteskaberne. Fru Birthe Rønn Hornbech har jo selv i forskellige sammenhænge været med til at lave paragraffer i straffelovgivningen, som netop har en signalværdi. Så derfor ville jeg selvfølgelig gerne vide, hvordan partiet Venstre forholder sig til den sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det er rigtig, at jeg for nylig har været med til at vedtage en ændring af straffeloven, der for så vidt var overflødig, nemlig en særlig kriminalisering af omskæring. Jeg går ud fra, at det er det, fru Elsebeth Gerner Nielsen taler om. Det var jo for så vidt overflødigt, for vi var enige om, at omskæring er mishandling.

Nu var der et meget stort flertal for det, og jeg, kan man sige, gik foran skandalen ved at sige her fra Folketingets talerstol, at jeg bøjer mig for det faktum, at det nok ville virke stærkere. Der skulle ikke være tvivl om for udlændingene, at det er altså strafbart at mishandle her i Danmark. Så det er en helt rimelig parallel for fru Elsebeth Gerner Nielsen at trække. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke sige, at så kan vi ikke gøre det her.

Så det vil jeg godt diskutere, men jeg er bare nødt til at sige, at vi må kende omfanget af tvangsægteskaber, før vi kan diskutere det, og det tror jeg bliver et problem, for jeg tror, det bliver et problem at finde ret mange tvangsægteskaber, som er opløst, og hvor der er dømt for ulovlig tvang.

Men fru Elsebeth Gerner Nielsen har fuldkommen ret. Vi har bevæget os ind på noget nyt i straffeloven.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det først fru Elsebeth Gerner Nielsen og derefter fru Anne Baastrup for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg skulle være den første til at ønske, at vi fik omfanget af tvangsægteskaber belyst. Det er jo meget interessant, at vi har lavet de strammeste regler overhovedet for at få familiesammenføring i Europa med udgangspunkt i begrebet tvangsægteskaber, men uden at vi ved noget som helst om, hvor stort omfanget er.

Jeg er også enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at ét tvangsægteskab er et for meget, og det er baggrunden for, at vi også foreslår, at så må vi altså lave en særlig indsats målrettet tvangsægteskaberne, og det er baggrunden for vores forslag om, at vi skal have det ind i lovgivningen.

Men jeg vil gerne spørge Danmarks liberale parti om én ting mere, nemlig hvordan man forholder sig til forbeholdene og de nye familiesammenføringsregler. Den nuværende statsminister skrev en bog lige før valget, hvor han talte om forbeholdenes forbandelser, herunder også de problemer, der er ved, at vi har et forbehold på indre retlige anliggender.

I den sammenhæng vil jeg gerne høre, hvordan fru Birthe Rønn Hornbech forholder sig til, at EU-borgere i dag har langt bedre mulighed for at få familiesammenføring i Danmark, end danske statsborgere har.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Baastrup og derefter fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech kendte tilsyneladende ikke rigtig eksempler på, at mennesker flytter til Malmø. Så vil jeg komme med en historie fra det virkelige liv.

I går fik jeg en mail om en 28-årig kvinde, veluddannet, taler arabisk, har været to semestre på et universitet, hvor man har lært arabisk, løb så ind i en kæreste, og de blev gift, men hun har så boet 1 år i hans land. Man lægger så de år

sammen; på trods af at hun har fået arbejde i Danmark, har sin egen lejlighed, sagtens kan leve pengene, så kan hun ikke få familiesammenføring med sin mand. Så spurgte hun mig: Hvad kan jeg gøre ved det? Og jeg sagde: Jeg kan ikke se, der er anden vej frem, end at du bliver nødt til at flytte til Malmø, hvis du vil være sammen med din mand og stadig væk bevare dit gode arbejde her i Danmark.

Så vi har tonsvis af eksempler. Det må bare være, fordi de ikke kan finde på at skrive til fru Birthe Rønn Hornbech om det, fordi Venstre, det liberale parti, jo ikke vil gå ind og hjælpe den slags mennesker.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Bodil Kornbek først. Der er kommet flere til.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger i sin tale, at formålet med 24-års-reglen jo bl.a. er, at man vil forhindre tvangsægteskaber. Før blev der så sagt, at man jo egentlig ikke ved noget om antallet af tvangsægteskaber, hvor udbredt det er, og hvordan og hvorledes det nu engang ser ud. Hvordan kan regeringen så vide, at den her 24-års-regel virker, hvis der ikke er en viden, man kan gå ud fra, og nogle helt konkrete undersøgelser? Hvad var egentlig den reelle årsag til, at man satte denne 24-års-regel?

Kl. 14.30

Man kender egentlig ikke omfanget af tvangsægteskaber, man har bare sat den her regel og bruger tvangsægteskaber som argumentation. Er 24-års-reglen der ikke mere for, at man ønsker at begrænse familiesammenføring, og så er det mere belejligt eller pænere at sige, at man vil forhindre tvangsægteskaber, og det gør man ved at have denne regel, når man nu også indrømmer, at man egentligt ikke ved særlig meget om tvangsægteskaber?

I øvrigt vil jeg spørge, om man har tænkt sig at sætte en undersøgelse i gang for at få en mere konkret viden på området.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvor kunne vi dog spare meget tid, hvis de, der absolut skal være efter ordførerne, vil holde sig til det, der er sagt.

Til fru Bodil Kornbek: Jeg sagde netop, at der, hvor problemet ligger for os, er de arrangerede

ægteskaber, og derved falder resten af fru Bodil Kornbeks indlæg bort.

Til fru Anne Baastrup: Det er det samme. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke kendte udlændinge, der tog til Malmø. Jeg sagde bare, at det også var noget, danskerne gjorde. Dermed falder resten af fru Anne Baastrups indlæg væk.

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen vil jeg med hensyn til omfanget af tvangsægteskaber sige, at jeg kan huske, at vi har haft nogle kvinder i deputation. Når vi så har spurgt dem, er det jo endt med, at det er et arrangeret ægteskab, men man lader sig altså udsætte for et mildt pres.

Så var der det om forbeholdene. Det er sådan med forbeholdene, at dem vil vi gerne have ophævet. Men så længe de ikke er ophævet, vil jeg ikke påstå, at vi skal have paralleltaler om alt det, vi ikke har haft indflydelse på. Jeg har det nu sådan, og det synes jeg også at jeg kan huske integrationsministeren har sagt, at der, hvor vi har indflydelse, tager vi det, for der har vi netop gjort vores indflydelse gældende. Men der, hvor vi er sat udenfor, fordi vi har forbehold, føler vi os ikke forpligtet.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Er det ikke korrekt, at det, man fra regeringens side har ønsket at forhindre, er familiesammenføringer? Man har ikke haft noget specielt ønske om at rette sig ind i forhold til arrangerede ægteskaber, for arrangerede ægteskaber kan jo også foregå mellem danske statsborgere, og det kan foregå mellem herboende udenlandske statsborgere osv.

Det, man retter sig ind i forhold til, er familiesammenføring. Det andet har man faktisk ikke begreb skabt om. Man aner ikke noget om omfanget. Det vil jeg bare gerne lige høre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu kunne jeg forstå på integrationsministeren, at regeringen ikke er meget for at gå ind og stille krav om, at man som familiesammenført skal gå til dansk, for der burde være en motivation til at gå til dansk, fordi det at have kendskab til dansk er en forudsætning for at få statsborgerskab.

Jeg er bare meget nervøs for, at der faktisk findes grupper i det her samfund, der overhovedet ikke er interesseret i at blive danske statsborgere. Måske er der især nogle mænd, der ikke er specielt interesseret i, at deres koner får det store kendskab til det danske samfund.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvad er så regeringspartierne og Venstres bud på at få ikke mindst kvinderne ud i samfundet og sikre, at de lærer dansk, og at de kommer til at kende noget til deres rettigheder, hvis man altså ikke vil straffe dem på den måde, vi foreslår, nemlig at de får inddraget opholdstilladelsen, hvis de ikke har udvist vilje til at gå til dansk?

Der er vel at mærke ingen social ydelse, man kan tage. I og med at der er tale om en familiesammenføring, hvor den herboende har skrevet under på at ville forsørge den familiesammenførte, har vi ikke nogen ydelser, vi kan tage. Hvordan skal vi så motivere alle disse familiesammenførte til rent faktisk at blive integreret i det danske samfund?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er bare lige for at få slået det helt fast. Jeg forstod det sådan, at fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det ikke er tvangsægteskaberne, som er det afgørende problem for regeringen, for man ved egentlig ikke, hvor mange der er. Det er rent faktisk de ægteskaber, hvor man henter ægtefæller fra udlandet, der er det centrale angrebspunkt for 24-års-reglen.

Er det rigtigt forstået, at det ikke er tvangen, man ser som et problem, men det, at der bliver hentet ægtefæller fra udlandet?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der, hvor der forekommer tvang, er det naturligvis et problem, og derfor er det også strafbart. Det er bare ikke så udbredt. Det er i hvert fald vanskeligt at konstatere, at det skulle være udbredt, og derfor har vi i meget høj grad talt om arrangerede ægteskaber.

Vi kan jo se det. Vi ved jo, hvordan det foregår, nemlig ved, at der indgås aftaler om børnene i de samme familier, i de samme landsbyer. Det er dokumenteret gang på gang. Det, vi har ønsket, er, at der skulle gives en klarere mulighed for de unge til selv at træffe en afgørelse. Forældrene skulle presses til at acceptere danske frihedsnormer.

Jeg er fuldkommen enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i, at det er ønskeligt, at udlændinge, der ønsker at blive her hele livet, kvalificerer sig til at opfylde betingelserne for at få statsborgerskab, naturligvis. Men det, at de lige skal tvinges til at sidde på en bestemt skole-

bænk, er vi imod. Der er andre måder at lære dansk på: på en højskole, på arbejdspladsen osv.

Så spørger fru Pernille Falcon, om det er de arrangerede ægteskaber. Ja, det er først og fremmest de arrangerede ægteskaber og de normer, der gør, at forældrene på et meget tidligt tidspunkt arrangerer det på børnenes vegne, tager pigerne ud af skolen og vil have dem gift på et meget tidligt tidspunkt med en, der kommer herop og ikke kan dansk. Og så begynder det hele forfra med den fremmede kultur og de fremmede familienormer, også til stor skade for den næste generation, da børnene ikke lærer dansk i hjemmet.

Vi er fuldkommen enige i det, som vi forstår Socialdemokratiet mener om integration, nemlig at forældrene har ansvaret for, at børnene kan dansk ved skolestart. Det hæmmes jo, når man efter et mønster bliver ved med at hente nye ægtefæller til Danmark. Det var derfor, vi ønskede familiesammenføringsreglerne strammet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech mener, at der er mange danske statsborgere, der flytter til Malmø på grund af registreringsafgiften, valutaforholdene m.v. Men tror fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at en stigning på 54 pct. fra 2001 til 2002 kan forklares med regeringens stramninger på det her område, fordi folk har faktisk ikke har mulighed for at bo i Danmark, hvis de samtidig ønsker at bo sammen med deres ægtefælle?

Hvis fru Birthe Rønn Hornbech har lyst til at få yderligere oplysning til dokumentation for, hvor mange mennesker der rent faktisk føler sig nødsaget til at flytte til Sverige, så synes jeg, at hun skal kontakte foreningen Ægteskab uden Grænser. Den har utrolig stor dokumentation på netop det her område.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man må jo sige, at man skal høre lidt forskellige ting her fra talerstolen. Man skal nu oven i købet høre om et begreb, der hedder »danske frihedsnormer« fra et regeringsparti, der har lavet radikale indgreb i frihedsrettighederne.

Det er staten, der bestemmer, hvem de unge må gifte sig med, indtil de er 24 år. De må godt finde nogen inden for deres egen landsby så at sige, inden for Danmarks grænser, men det må ikke være nogen uden for.

Er det de danske frihedsnormer, fru Birthe Rønn Hornbech taler om, eller er det nogle frihedsnormer, der handler om, at danske statsborgere ikke kan få lov til at opholde sig i deres eget land med deres partner? Er det, hvad begrebet »danske frihedsnormer« står for for fru Birthe Rønn Hornbech?

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil da gerne allerførst beklage, hvis jeg citerede forkert i mit første spørgsmål. Det var ikke med vilje. Men nu har hr. Kamal Qureshi jo taget over, så nu vil jeg stille et helt andet spørgsmål.

Det drejer sig om forslaget pligt til, at man skal deltage i danskundervisning, når man bliver familiesammenført. Altså en mand får sin hustru til landet, han forsørger hende, hun skal slet ikke ud på arbejdsmarkedet, hun skal gå derhjemme og tage sig af familien og et eventuelt kommende barn, så det er ikke noget med at blande sig i omgivelserne, i samfundet.

Mener Venstres ordfører virkelig, at vi slet ikke skal stille noget krav om sprogundervisning? Er sproget netop ikke en del af det at blive integreret? Men der er ingen krav fra fru Birthe Rønn Hornbechs side, for det mener man altså ikke at man kan stille.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har stadig ikke noget svar til fru Bodil Kornbek, som forvrænger ikke bare, hvad jeg har sagt, men også hvad vi har gennemført herinde i Folketinget, siden denne regering tiltrådte, hvor dansk har været et helt afgørende punkt i vores forhandlinger.

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at vi altså har den opfattelse, at Danmark selv regulerer, hvem vi vil have hertil. Men når udlændinge kommer hertil, har de nogle rettigheder, og de har nogle pligter. Det blandes sammen i den forstand, at vi må stille nogle krav til ægtemanden om, at han skal respektere de frihedsnormer, der gælder for kvinder i Danmark. Det er rettigheder for kvinden, men det kan meget vel blive pligter for manden. Sådan ser vi på det.

Så må jeg bare sige, at når man bliver ved med at ville diskutere Malmø, er det sådan, men det får ikke Venstre til at foreslå, at loven skal ændres.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg forvrænger overhovedet ingenting, for jeg vil da gerne tilkendegive, at når det gælder integration, er sproget, sprogundervisning og tilknytning til arbejdsmarkedet meget vigtigt for denne regering. Jeg har også støttet nogle af forslagene.

Men vi taler altså om en helt bestemt situation: Skal en kvinde, der bliver familiesammenført, som skal forsørges af sin mand, som skal gå derhjemme, som skal tage vare på familien og bare passe børnene og være i sin egen lille verden, ikke gå til dansk? Skal den kvinde ikke kunne kommunikere med sine omgivelser i det samfund, hun skal være en del af? Skal der ikke stilles noget sprogkrav til denne kvinde? Det er et helt konkret, præcist spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan sige til fru Kornbek, at jeg kan henvise til den lovgivning, der er vedtaget om integration, og den, der bliver vedtaget, og alle de andre love, vi har vedtaget, hvor det gælder for alle udlændinge, at der stilles sprogkrav.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan sagtens følge Det Radikale Venstres motiver til at blive ved med at se på de problemstillinger, der er her, men vi kan ikke støtte B 125 med den sammensætning af de forskellige forhold, der er sat op. Så det er komplekset som sådant, vi ikke kan følge.

Et af kardinalpunkterne er det, der også lige har været drøftet, altså 24-års-kriteriet. Det har vi sagt ja til, for vi synes faktisk, at det indtil nu har vist sig som et godt styringsinstrument set fra de unges synspunkt. Det kan godt være, at man som privatmenneske har en anden holdning til nogle grænser, men de unge har i hvert fald glæde af den grænse, der er sat her. Vi synes måske også, det er for tidligt at pille ved den, hvis de unge ikke er trygge ved, at der bliver pillet ved den for nuværende.

Nogle af de andre forslag vil vi gerne være med til at drøfte, især hvis de blev taget ud af den sammenhæng, der ligger i B 125.

I forhold til tilknytningskrav, som også har været drøftet meget her af de første talere, har vi også den holdning, at det er vigtigt at have styr på tilknytningskrav i forbindelse med at undgå tvangsægteskaber. Men nogle af de eksempler, der er bragt op til debat, og som er utilsigtede, vil vi godt være med til at se på. Kan vi finde en undtagelsesparagraf, så er vi åbne over for det. Vi vil gerne drøfte en undtagelsesparagraf, bare vi ikke diskriminerer, for vi kan godt se, at nogle af eksemplerne ikke er så gode.

Vi har også noteret os, at regeringen faktisk har været ude med udtalelser om, at man må se på, om der kan ske noget på området, som angår tilknytningskrav. Men især nogle af de andre punkter vil vi godt drøfte særskilt.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Ja, der er mange, der er kommet i klemme på grund af tilknytningskravet, og jeg tror, at alle Folketingets medlemmer bliver bombarderet med henvendelser fra folk, som skriver og beder om hjælp i den sammenhæng. Det kan være danske statsborgere, som har arbejdet internationalt, som ikke kan få deres koner og børn med hjem, fordi man efter en årrække at have arbejdet f.eks. i Thailand eller Tyskland, så kommer i klemme i systemet, fordi der bliver sat spørgsmålstegn ved, om man kan have lov at bo i Danmark med sin familie.

Det har jeg i hvert fald fået henvendelser om, og det vil jeg tro, at andre folketingsmedlemmer også har. Der er stribevis af eksempler på, hvor hårdt den her lovgivning rammer. Jeg vil spørge Socialdemokratiet, om det er det, man vil være med til at rette op på.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu er det jo heldigvis sådan, at når man står her, så er det ikke personer, man skælder ud, så er det partier, og jeg har slet ikke lyst til på nogen måde at blive beskyldt for at skælde fru Karen Klint ud. Alligevel må jeg sige, at jeg synes, at det her er så ynkeligt af Socialdemokratiet, og det er virkelig synd for Socialdemokratiet. Et parti, som er vokset op under de røde, internationale faner, vælger nu af angst for sin egen skygge, dvs. Dansk Folkeparti, at vende ryggen til verden og glemmer alt om solidaritet og barmhjertighed.

For nylig havde jeg stillet et spørgsmål til statsministeren vedrørende familiesammenfø-

ringsreglerne, og da var socialdemokraten hr. Bjarne Laustsen så venlig at komme ned og hjælpe mig. Han skældte også ud på statsministeren og sagde, at det ikke kunne hjælpe noget med de her stramme familiesammenføringsregler. Den samme politiker siger i Nordjyske Stiftstidende: Jeg er dybt forundret og skuffet over den manglende konduite, ministeriet og Udlændingestyrelsen har udvist. Det er i forbindelse med sådan en familiesammenføringssag, hvor kvinden netop ikke er 24 år, og derfor er de blevet udvist til Polen.

Derfor vil jeg høre, om det ikke rent faktisk er sådan, at rigtig mange socialdemokrater, i al fald mange socialdemokrater, jeg kender, har det skidt med, at Socialdemokratiet holder fast i, at man nu skal være fyldt 24 år for overhovedet at gøre sig tanker om at få familiesammenføring i Danmark. Er det ikke svært at være socialdemokrat i de her tider?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hvis jeg skal svare på det sidste først, så synes jeg faktisk, det er dejligt at være socialdemokrat. Det er altid udfordrende at være politiker, det tror jeg også, det en gang imellem er for De Radikale. Nogle gange er det opad, nogle gange er det nedad, og nogle gange går det bare dejligt derudad.

Jeg sagde her i det første indlæg, at vi er opmærksomme på, at tilknytningskrav og alder er ting, der godt kan diskuteres. Vi tror bare ikke, at det er tiden nu at ændre på 24-års-grænsen. Vi skal se det som en opbremsning på de ægteskaber, som vi gerne vil have ændret kulturen omkring. Og dermed står det.

Hvis De Radikale vil læse helt kontant, hvad vi siger om tilknytningskrav netop i dag, er man meget velkommen til at læse i vort udspil, men jeg sagde faktisk her fra talerstolen, at vi godt kan se, at der sker noget på området, som ikke er tilfredsstillende. Hvis vi derfor kan finde nogle ændringsparagraffer til loven, som ikke er diskriminerende, er vi åbne for en debat om det, for vi er enige i, at nogle af de sager, vi har set, ikke er holdbare.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil egentlig gerne have besvaret det spørgsmål, jeg stillede til fru Karen Klint tidligere. Og så vil jeg da gerne yderligere spørge, om det slet

ikke bekymrer Socialdemokratiet, at der jo er en del unge mennesker, som gifter sig og får børn, men som bare ikke har lov til at være her, og som derfor er nødt til at bo med deres ægtefæller og deres små børn illegalt. Det resulterer i, at de hverken har mulighed for at modtage sundhedspleje, modtage danskundervisning eller noget. Der er faktisk mange familier, i hvert fald i København, der er i klemme på denne her måde, og det finder Socialdemokratiet ikke bekymrende overhovedet, men mener, at man vil opretholde 24-års-reglen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen og derefter hr. Kamal Qureshi, og så er det fru Karen Klint for at svare.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg fik ikke sagt tidligere, at jeg selvfølgelig er glad for, at Socialdemokratiet støtter nogle af de forslag, der er i det radikale beslutningsforslag.

I den sammenhæng vil jeg gerne høre, hvordan Socialdemokratiet forholder sig til den del af det, der drejer sig om integration, altså tvungen integration. Hvis man skal have familiesammenføring i Danmark, så er forudsætningen, at man udviser vilje til at gå til dansk, og det er ud fra det ønske, at især de familiesammenførte kvinder, som det jo oftest drejer sig om, tilegner sig så meget sprog, at de kan opdrage børnene.

Der er jo ikke megen nytte i at stille krav om tvungen sprogstimulering, som der ligger i det socialdemokratiske udspil, hvis kvinderne, mødrene, der går derhjemme, ikke har tilegnet sig noget som helst dansk, og derfor vil jeg spørge, hvordan Socialdemokratiet forholder sig til den stramning, der ligger i Det Radikale Venstres udspil, nemlig at man skal gå til dansk for at få sin midlertidige opholdstilladelse forlænget, og ikke nok med dét, man skal deponere 10.000 kr. som depositum for danskundervisningen.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg ville meget gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, hvilken dokumentation eller hvilken baggrund Socialdemokratiet har for, at 24-års-reglen vil virke hensigtsmæssigt i retning af at bremse tvangsægteskaber. Jeg går ud fra, at det er den virkning, efter hvad fru Karen Klint siger, man gerne vil have. Jeg vil meget gerne punkt 1

høre, hvad det er for en dokumentation, der ligger bag.

Punkt 2: Hvad vil man gøre med de udenlandske kvinder, der i dag bliver hentet af ældre mænd, som altså ikke er 24 år, men kan være 35 år og opefter? Hvad vil man gøre med de kvinder, der bliver hentet fra østeuropæiske lande, fra asiatiske lande, som efter kort tid bliver voldsramte og ender i krisecentrene, hvorefter manden henter en ny? Hvad vil man gøre ved dét, hvis man tror, at 24-års-reglen er løsningen?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige, inden fru Karen Klint får ordet, byde velkommen til en delegation fra Slovakiet parlament. Vi har i dag besøg af delegationen, som er under ledelse af formanden, hr. Pavol Hrusovsky, og jeg vil gerne på Folketingets vegne byde vores gæster hjertelig velkommen til mødet her i Folketinget og udtale ønsket om, at delegationen må få et godt og et udbytterigt besøg her i Danmark. Velkommen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Spørgsmålene går igen denne her gang på 24-års-grænsen, og jeg kan kun sige, at de oplysninger, vi har, bl.a. stammer fra en konkret dialog med nogle af de unge, som siger, at de er trygge ved den aldersgrænse. Jeg har ikke sagt, at den skal være sådan for evigt, men det er den grænse, vi er nået til lige nu. Så synes vi, at vi skal holde øje med udviklingen, og så er vi parate til at drøfte den senere, men lige nu er vi ikke parate til at lade den skride, og det er også derfor, at jeg siger, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget i den sammenhæng. De oplysninger, vi har fra de unge selv, viser, at den giver tryghed for dem.

Med hensyn til spørgsmålene om de andre kvinder, der kommer hertil, er vi meget enige i, at de kvinder ikke skal have et liv i isolation eller med vold, og de skal så hjælpes på andre måder. Vi har også med i vores oplæg, at de faktisk skal tilbydes danskundervisning. Det er også et krav, at der skal være en kontrakt med dem i forbindelse med, at de kommer til landet, for vi vil ikke have, at der bare hentes mennesker til Danmark, uanset om det er mænd eller kvinder, der så gemmes bort af ægtefællen uden at være en del af det danske samfund, et samfund, der består af demokrati og ytringsfrihed og alt muligt andet. Så der er vi enige i spillereglerne:

Om svaret så lige nøjagtig er den beløbsstørrelse og den sanktion, som Det Radikale Venstre har i beslutningsforslaget her, er vi åbne for en debat om. Men vi har faktisk også med i vores oplæg i dag, at der ikke er nogen mennesker, der skal leve i isolation i Danmark, de skal være en del af det åbne samfund, og de skal også kunne udøve deres selvstændige rettigheder.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man må sige, at dengang Socialdemokratiet var i regering, henviste de til nogle tal fra INDSam, som dengang fik store bevillinger fra den socialdemokratiske regering, og som efterfølgende, da regeringsskiftet kom, faldt sammen som et kort hus. Det viste sig nemlig, at de tal, de havde, overhovedet ikke var dokumenteret i noget som helst. Det var nogle tal, de havde fået bestilling på, som de så havde leveret. Det samme har vist sig med andre organisationer.

Nu siger Socialdemokratiets ordfører her fra talerstolen, at man har talt med nogle unge, som føler sig trygge. Hvad er det for nogle unge, der tales om, for de repræsentanter, som har udtalt sig omkring de ting, har været meget afvisende over for 24-års-reglen? Medmindre der er en eller anden logeagtig sammenhæng, vil jeg meget gerne høre, hvem det er, hvad det er for nogle organisationer, hvad det er for nogle repræsentanter, som har ytret sig positivt over for 24-års-reglen? Det synes jeg kunne være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det undrer mig lidt, at Socialdemokratiet holder fast i 24-års-reglen, og derfor vil jeg godt spørge fru Karen Klint som ordfører for Socialdemokratiet i denne sag: Er det ikke en bekymring værd for Socialdemokratiet, at antallet af mennesker, der er flyttet til Malmø, er steget med mere end 50 pct.?

Tror fru Karen Klint blot, at det er, fordi skatten er lavere, og man kan få flere ting for penge, eller har fru Karen Klint ikke en fornemmelse af, at det i vidt omfang er mennesker, der simpelt hen bare ønsker at leve i et helt almindeligt ægteskab, de kan bare ikke få lov til det her i Danmark? Tror fru Karen J. Klint ikke, at det kan være hovedårsagen?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Karen Klint, om hun vil svare på de spørgsmål, jeg har stillet til hende.

Så vil jeg gerne høre, om Socialdemokratiet og fru Karen Klint slet ikke har haft nogen henvendelser vedrørende unge familier, som faktisk er nødt til at bo sammen illegalt, fordi de i de første 6-7 år af deres voksne liv ikke har lov til at bo sammen, fordi de ikke falder ind under Socialdemokratiets og den borgerlige regerings alderskriterier for at kunne gifte sig med den, de nu har valgt. Bekymrer det slet ikke, at børnene faktisk kommer til at leve meget mere isoleret uden sundhedstilbud, uden undervisningstilbud, uden tilbud om institution, og at den ene af forældrene heller ikke har mulighed for at modtage danskundervisning, fordi vedkommende formelt set ikke må findes?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg må hellere starte med det sidste spørgsmål for at være sikker på at svare. Nej, jeg har faktisk ikke haft henvendelser fra mennesker, der kunne give oplysninger om, at folk lever illegalt i Danmark på denne her baggrund, men hvis det er tilfældet, så ser vi da gerne på de sager. Det, jeg har sagt, er, at vi følger området meget nøje både i forhold til alderskriteriet og i høj grad også i forhold til tilknytningskriteriet.

Vi går efter at finde nogle områder, hvor vi kan sikre modstand mod tvangsægteskab, forbud mod tvangsægteskab også i praksis og ikke kun i ord, og er der andre veje end den eksisterende lovgivning, er vi også med på at se på det. Men der skal vel lige gå lidt tid, hvor vi samler op, sådan at vi kan se, hvad der skal rettes, og hvad der ikke skal rettes.

Det er i høj grad socialdemokrater, vi taler med, der er faktisk også mange med anden etnisk baggrund i vores parti og inden for vores berøringsflade, og det er der, vi har forståelsen af, at der er mange, der er trygge ved alderskriteriet for nuværende.

Jeg har sagt, og jeg behøver vel ikke at gentage, at for os er det ikke noget statisk, men det er det, der er vores skæringspunkt lige nu, og så må vi se, hvordan tingene udvikler sig. Men vi er parate til at følge området, og vi er også parate til at se på nogle ændringsparagraffer til loven, når man kan formulere nogle, uden at de dermed er diskriminerende.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Forleden blev jeg kontaktet af en gammel konfirmand. Han har sit eget edb-firma, som han har startet i Tyskland, er blevet gift med en tysk pige og har i det seneste år arbejdet i og været bosat i USA. Han spurgte mig nu, om han i denne situation var afskåret fra at flytte til Danmark med sin kone. Spørgsmålet var opstået, fordi han havde læst nogle pressehistorier om danskere, der i tilsvarende situationer fik nej af de danske myndigheder, når de ville bosætte sig i Danmark.

Kl. 15.00

Den angst for at blive uden fædreland, som spørgsmålet udtrykte, er kun alt for forståelig. Vi har alle sammen læst og hørt om sådanne tilfælde. De højst nødvendige stramninger af udlændingelovgivningen, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti iværksatte sidste sommer, har skabt uheldige og beklagelige sager, hvor danskere gift og bosat i udlandet er kommet i klemme, når de ville hjem til Danmark.

Først og fremmest kravet om tilknytning har bragt sådanne udenlandsdanskere i vanskelighed. Også jeg har læst om den slags tilfælde, som pressen i parentes ynder at svælge i, der virkelig kan bringe én i forlegenhed. Men hvad skyldes de? De skyldes jo én eneste ting. De skyldes, at den udlændingelov, der blev vedtaget i 1983, og som de efterfølgende regeringer har accepteret, har skabt en indvandring til Danmark, som i enhver forstand er katastrofal.

Danmark er ikke noget indvanderland. Danskerne skal være herre i deres eget hus. Sådanne selvfølgelig forhold satte udlændingeloven af 1983 ud af kraft, og derfor de stramninger, som fra sidste sommer har tjent til at råde bod på forholdet.

I denne situation virker det grotesk, når vi i dag skal se Det Radikale Venstre, partiet, som var den hovedskyldige i den katastrofale udlændingelov, fremsætte dette beslutningsforslag, som søger at slå sig til ridder på de beklagelige tilfælde med udenlandsdanskere.

Vi må svare: Havde I taget jeres ansvar som danske lovgivere alvorligt i de seneste tiår, havde der ikke været noget problem i dag. Så havde stramningerne ikke været nødvendige, så havde udenlandsdanskerne naturligvis som en selvfølge kunnet komme tilbage til Danmark.

Den radikale hestehov stikker da også tydeligt frem i dette paradeforslag. Til sidst i bemærkningerne hedder det:

»Stramningerne i udlændingeloven resulterer i et stadig mere indadvendt Danmark, hvilket ikke er ønskeligt.«

Et indadvendt Danmark. Det er i den radikale sprogbrug et Danmark, i hvilket danskerne bor i deres eget land og er herre i deres eget hus. Dette er Det Radikale Venstre modstander af. Dette har de faktisk bevist igennem de sidste 100 års danmarkshistorie. Må jeg svare klart og kategorisk, at dette er vi tilhængere af.

Deri ligger også en omsorg for de udenlandsdanskere, som ganske rigtigt er blevet fanget i en fælde. Jeg vil meget nødig se min gamle konfirmand blive tvunget til at bosætte sig i udlandet. Vi vil meget gerne være med til at hjælpe og råde bod på de tilfælde, hvor han og andre danskere i samme situation har problemer med at komme hjem.

Men løsningen ligger ikke i disse løsagtige og overfladiske forslag. De er karakteristiske udtryk for det radikale niveau. Blot dette, at man vil gøre tvangsægteskaber ulovlige – mon det er så enkelt at bestemme et tvangsægteskab? Mon man på denne udvendige måde kan sætte etiketter på menneskelige forhold? Mon den datter, der af sin familie tvinges frivilligt med, vil svigte familien ved at acceptere, at det er tvang? Nej, sådan tænker og taler man, når menneskelivet er blevet til spørgsmål om slagord.

Således er dette beslutningsforslag uden realitet. Det reelle i det hele er de problemer, som mange danske, der har arbejdet og er blevet gift i udlandet, står i, når de vil hjem til Danmark. Dette må vi efter vores mening overveje alvorligt og søge at afhjælpe. Her ligger der en opgave, som vi må tage op.

Efter vores mening ligger svaret i retning af at skelne mellem dem, der reelt er danske, det vil sige vokset op her i landet og som sådan børn af Danmark, og dem, der ikke er det.

Svaret ligger i at sondre. Det kaldes i den politiske korrektheds sprog for at diskriminere, og det er som sådan omgivet af dyb forargelse. Men også her bør vi begynde at turde tænke. Vi må begynde at turde sondre mellem dem, hvis forhold til Danmark er reelt, og dem, for hvem der blot er tale om materielle fordele.

Da det radikale beslutningsforslag kun vil forplumre forholdene yderligere, siger vi naturligvis nej til det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu har integrationsministeren et læserbrev i Jyllands-Posten i dag, hvor jeg bliver korrigeret for de tal, som jeg offentliggjorde i Jyllands-Posten i går vedrørende antal af familiesammenføringer. Det kommer man ikke så langt med. Men jeg synes, at det, det er vigtigt at være opmærksom på, og det er også en bemærkning til integrationsministeren, er, at det interessante ikke er, hvor mange der fik familiesammenføring i hele 2002, for der dækker man sig ind under de gamle regler indtil den 1. juli 2002. Det, der er interessant, er: Hvad sker der efter den 1. juli? Derfor – henvendt til Dansk Folkeparti – vil jeg gerne vide, om Dansk Folkeparti nu er tilfreds?

Kl. 15.05

Det er nemlig sådan, at i perioden den 1. juli 2002 til den 31. december 2002 var der 15 danske og nordiske statsborgere, der fik ja til familiesammenføring, og der var 167, der fik nej. Er det godt nok for Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det kunne være interessant at høre hr. Søren Krarup, som nu taler så voldsomt imod forældres brug af tvang, her fra talerstolen fortælle, hvorvidt hr. Søren Krarup er tilhænger af forældres revselsesret; om ikke hr. Søren Krarup i flere indlæg har ytret, at han ikke mener, at man skulle have fjernet forældres ret til at slå deres børn. Hvordan hænger det sammen med at være imod brug af tvang?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Krarup, om man ikke opfatter det som et statsligt formynderi, når man blander sig i, hvem voksne mennesker må gifte sig med og bo sammen med. Er det ikke korrekt, sådan som det jo i andre sammenhænge er fremgået fra Dansk Folkepartis side, at det, der er målet med den eksisterende lovgivning, er at forhindre familiesammenføringer, forhindre, at der overhovedet kommer indvandrere og flygtninge til Danmark, og at det er det, der er hovedrammen og hovedmålet?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil ikke diskutere eller skændes med fru Elsebeth Gerner Nielsen om tal. Jeg vil sige, at vores interesse i begrænsning af familiesammenfø-

ring naturligvis er at forhindre, at der bliver tale om den indvandring, som har fundet sted. Det er ikke dér et spørgsmål om tal. Det er klart, at selvfølgelig kan det blive aktuelt, men jeg vil indtil videre sige, at sigtet er tilstrækkeligt. Det er nok, at man forhindrer, at der sker den indstrømning, som har fundet sted.

Så stiller hr. Kamal Qureshi et begavet spørgsmål om revselsesret – han har hørt et og andet. Må jeg bede ham om at prøve at sætte sig lidt ind i, hvad det var, der blev diskuteret, da vi diskuterede revselsesret, og så lade være med at blande det ind i noget, som ikke har med det at gøre.

Må jeg endelig sige til fru Pernille Falcon, at vist er der tale om formynderskab, når man vil bestemme for andre, hvem de må gifte sig med. Men det ophæver jo altså ikke, at der faktisk her i landet er tale om et ganske bestemt samfund, en ganske bestemt nation, der må sætte ganske bestemte grænser for, hvem det vil acceptere der kan blive danske statsborgere, og hvem der kan få opholdstilladelse her i landet.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, det var meget interessant at høre hr. Søren Krarup fortælle om, at Dansk Folkeparti ønsker at gøre noget for de danske statsborgere, som har boet i udlandet i en årrække, måske giftet sig med en udlænding og så kommer tilbage og ønsker at bo i Danmark.

Jeg vil høre, om partiet er i gang med at udtænke nogle ændringer til den nuværende udlændingelovgivning på området, eller om man mener, at det er noget, der skal tages fat på ved at tage fat i nogle enkeltsager og så søge at få løst dem løbende med den nuværende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at hr. Søren Krarup bliver sur eller arrogant over, at der bliver stillet spørgsmål til partiets politik, til hans egne udtalelser.

Kl. 15.10

Jeg spørger helt konkret, hvordan hr. Søren Krarup forholder sig til forældres ret til at bruge tvang over for deres børn. Det er vel relevant i en diskussion om tvangsægteskaber. Når hr. Søren Krarup så her snakker om, at han er imod tvangsægteskaber, er det vel relevant at høre, om hr. Søren Krarup er tilhænger af forældres

ret til at slå deres børn. Eller er han imod det? Det er et meget konkret spørgsmål: Mener hr. Søren Krarup, at det er i orden, at forældre slår deres børn, eller mener han det ikke?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Kamal Qureshis spørgsmål bliver ikke mere begavet af, at han gentager det.

Må jeg sige, at der er den afgørende forskel på spørgsmålet om revselsesret og tvangsægteskaber, at i det ene tilfælde taler man om børn, i det andet tilfælde taler man om voksne. Det er klart, at man ikke skal kunne tvinge voksne til at indgå i noget, der er imod deres egen vilje. Med børn har vi at gøre med et ganske andet spørgsmål.

Må jeg ikke henvide hr. Kamal Qureshi, som er så interesseret i sagen, til den fortræffelige bog, jeg skrev, der hedder »Forsvar for familien«, og hvori selve spørgsmålets principielle sammenhæng er trukket op... (*taleren hoster og får tilbudt et glas vand*). Tak, de gode viljer mangler det ikke på. Tak for det.

Så stillede fru Pernille Falcon et spørgsmål om enkeltsager ... jeg beklager meget, men på grund af min hoste har jeg faktisk glemt, hvad indholdet af spørgsmålet var, så jeg beklager, at jeg ikke kan svare på det, men måske bliver der mulighed for at høre det igen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for tredje gang og fru Sophie Hæstorp Andersen.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal da gerne beklage min ubegavethed, hvis hr. Søren Krarup mener, at jeg stiller ubegavede spørgsmål, men jeg lærte i skolen, at man skulle have lov til at stille spørgsmål, også selv om de kunne lyde ubegavede.

Jeg synes egentlig, det er relativt enkle spørgsmål, jeg stiller, men jeg synes, at hr. Søren Krarup på en meget arrogant måde afviser og siger, at jeg skal sætte mig ned og læse i nogle af hans bøger. Det kan godt være, at det så giver hr. Søren Krarup nogle gevinster ved, at der bliver solgt nogle flere af hans bøger, men vi har vel ret til her fra Folketingets talerstol at høre hr. Søren Krarup svare på et konkret spørgsmål.

Jeg kan svare på det. Jeg er imod, at forældre slår deres børn. Vil hr. Søren Krarup ikke besvare spørgsmålet? Jeg ved godt, at der er forskel.

Vil hr. Søren Krarup herfra sige, at han er imod forældres ret til at slå deres børn, forældres ret til at bruge vold mod deres børn? Det virker, som om hr. Søren Krarup ikke vil svare på det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg må medgive hr. Søren Krarup, at debatten handler om tvangsægteskaber.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg gentager også gerne mit spørgsmål. Jeg fandt det meget interessant, at hr. Søren Krarup var inde på det forhold, at vi har set nogle sager om danske statsborgere, der er taget til udlandet, har bosat sig, måske er blevet gift i udlandet, og nu i dag ønsker at komme tilbage til Danmark og være her sammen med deres ægtefælle og måske deres børn.

Jeg kunne høre, at Dansk Folkeparti ønskede at gøre noget for disse danske statsborgere, som ønsker at vende tilbage. Det, jeg så vil høre, er: Overvejer Dansk Folkeparti at foreslå ny lovgivning på området? Eller mener man, at sådanne problemer kan man tage vare om, man kan kalde dem enkeltsager, ved at tage enkeltsagerne op og ved at søge at løse dem inden for de nuværende regler i udlændingelovgivningen?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det var ikke mig, der stillede spørgsmålet, men jeg vil da gerne stille et yderligere spørgsmål til hr. Søren Krarup: Er det sådan at forstå, at hr. Søren Krarup finder, at voksne mennesker, der bor i Danmark, først skal have lov til at gifte sig, når de er 24 år, at det skal være mere klanbestemt eller statsborgerbestemt, sådan at danske statsborgere kan få lov at gifte sig, men ikke med udenlandske statsborgere?

Kl. 15.15

Og hvor går rammerne så? Vil det være sådan, at hvis man erhverver et dansk statsborgerskab og man bor i udlandet i en årrække, må man så komme tilbage, eller skal man være født lyshåret med blå øjne og med ægte danske aner, eller hvordan er det? Er det sådan klanbestemt?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil bestemt ikke forbyde hr. Kamal Qureshi og andre at stille dumme spørgsmål. Jeg vil blot tillade mig at sige, at det er dumme spørgsmål, og jeg har faktisk allerede sagt til hr. Kamal

Qureshi, hvori spørgsmålet er dumt vedrørende revselsesret i denne forbindelse, for i spørgsmålet om revselsesret handler det om børn, her handler det om tvangsægteskaber, om voksne.

Må jeg så sige, at spørgsmålet om revselsesret havde at gøre med begrebet forældremyndighed, det havde at gøre med begrebet den private familie kontra samfundet, og det vil sige, at det var en ganske anden problemstilling end denne.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, og det var jo også det, jeg var inde på især i min afslutning, at vi i allerhøjeste grad er anfægtet af, at, ja, gamle konfirmander, at danskere, der er bosat i udlandet, er kommet i vanskeligheder. Vi vil meget gerne være med til at prøve på at gøre noget ved det, og jeg vil sige, vi måske er de rette, fordi vi ikke som andre tænker i ideologiske fraser, men faktisk vil se på sagen.

Der var jeg så inde på, at begrebet sondring, sondring mellem f.eks. min konfirmand, der er blevet gift i Tyskland og bosat i USA, men er dansk, at han er forskellig fra dem, der også påberåber sig en ret til at komme ind i Danmark, men som faktisk overhovedet ikke har, kan man sige, deres udgangspunkt i Danmark. Denne sondring, som nogle vil kalde diskrimination, er faktisk måske det svar, vi skal søge at finde.

Må jeg sige med hensyn til 24-års-reglen, at det jo er ganske klart, at den er oprettet i en situation, hvor der har fundet en fuldstændig katastrofal indvandringsbølge sted til Danmark, og den er naturligvis oprettet for at forhindre, at indvandringsbølgen fortsætter.

Jeg har skrevet og sagt, at under normale omstændigheder ville jeg være modstander af en 24-års-regel, men jeg er det ikke. I en unormal situation må man gribe til unormale forholdsregler, og forholdsreglen har vi grebet til for at forhindre den strøm ind i landet netop af folk, der overhovedet ikke har nogen tilknytning til Danmark. Derfor må vi fastholde 24-års-reglen, selv om vi under normale omstændigheder ville være meget betænkelige ved den.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Der har været en dialog mellem bl.a. hr. Kamal Qureshi og hr. Søren Krarup, og somme tider var man lidt usikker på, om det var tvangsægteskaber, det handlede om. Men jeg vil derfor spørge hr. Søren Krarup helt præcist: Hr. Søren Krarup ønsker ikke, at samfundet skal blande sig, når det drejer sig om beskyttelse af børn i fa-

milien. Forældre må have lov til at slå deres børn, lige så meget de vil, når det foregår i familien, hvorimod når det drejer sig om voksne mennesker, mennesker, der er fyldt 18, så ønsker hr. Krarup, at samfundet skal gå ind og regulere totalt, hvem man må gifte sig med.

Så er det, jeg spørger: Hvor er logikken? Jeg troede rent faktisk, at vi som samfund havde en forpligtelse til at sørge for, at vores børn levede et sundt, godt liv uden smæk, samtidig med at jeg også troede, at vi havde et samfund, der respekterede voksne menneskers ret til at selv at beslutte egne handlinger.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jo interessant, at et religiøst menneske som hr. Krarup tilsyneladende slet ikke er interesseret i at gå ind og være med til at beskytte familielivet. Men jeg kan også forstå, at fænomenet tvangsægteskaber ikke er noget, Dansk Folkeparti er optaget af. Ellers misforstod jeg det, ordføreren sagde tidligere.

Men under alle omstændigheder forstod jeg det på den måde, at der her også var tale om et åndeligt anliggende, som man ikke sådan kunne gøre til noget udvortes, noget, som omverdenen kunne forholde sig til, og det var begrundelsen for, at man altså ikke kunne få en særlig paragraf i straffelovgivningen, som forbyder tvangsægteskaber.

Kl. 15.20

Det virker jo besynderligt, må jeg nok sige, hvis det altså er sådan, at hr. Søren Krarup mener, at det skal være lovligt i Danmark så at sige at påtvinge et andet menneske at gifte sig med en, man ikke bryder sig om.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak for svaret.

Jeg vil godt lige høre, om hr. Søren Krarups svar skal forstås sådan, at hvis jeg som dansk statsborger tager til udlandet, bosætter mig, får en udenlandsk ægtefælle og ønsker at vende hjem, så ønsker Dansk Folkeparti at hjælpe mig med dette?

Og skal det så også forstås sådan, at hvis hr. Kamal Qureshi, som er født i Danmark, har gået i dansk skole, har taget en dansk uddannelse, taler flydende dansk, kender til dansk litteratur og til andre ting, at han også skulle have lov til at gøre det samme, tage til udlandet, finde sig en udenlandsk ægtefælle og stadig væk have

Dansk Folkeparti til at kæmpe for sin sag, når han ønsker at vende hjem til Danmark og bosætte sig med sin udenlandske kone. Eller hvordan skal det forstås?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg begynde med at svare fru Elsebeth Gerner Nielsen? Jeg er ikke noget religiøst menneske; jeg er et kristent menneske. Det er faktisk noget helt andet. Ja, der er nogle, der morer sig, for der er åbenbart kristelige begreber, der er fuldstændig ukendte i denne sal.

Må jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen med hensyn til tvangsægteskaber, at det, jeg kritiserer i dette lovforslag, er den rent udvendige, jeg er lige ved at sige barnagtige, måde, hvorpå man taler om at forbyde tvangsægteskaber.

Tror man mon, at den datter, der er blevet tvunget frivilligt, vil svigte sin familie ved uden videre at sige, at det er et tvangsægteskab? Så enkelt er det ikke i dette land. Man kan ikke i dette liv uden videre sætte etiketter på og sige: Det er tvangsægteskab, og det er det ikke. Og netop for at stille børnene, de voksne i den frihed, at de ikke skal tvinges, er det, vi har sagt 24 år. Det giver en vis mulighed for, at de kan beskytte sig imod den tvang, der er i, at de i øvrigt ikke vil udlevere familien, når de bliver stillet over for kritiske spørgsmål.

Så var fru Anne Bastrup oppe og sige noget om revselsesret. Hun siger noget om, at jeg er tilhænger af, at man må slå børn lige så meget, man vil. Jeg må sige, at vi har, vi, der var modstandere af at ophæve revselsesretten, understreget meget, at den paragraf, der hedder børnemishandling, skal fastholdes.

Men det er, vil jeg sige, en så overfladisk forståelse af tingene, at jeg faktisk ikke kan gøre andet end at bede om, at man prøver at sætte sig lidt ind i, hvad selve det spørgsmål drejede sig om, og hvad diskussionen gik på. Det var et spørgsmål om forældremyndighed. Det var et spørgsmål om den private families ret imod et behandlersamfund. Det var noget ganske andet.

Så lige til fru Sophie Hæstorp Andersen. Det er ganske klart, at jeg er anfægtet af, at min gamle konfirmand måske vil have vanskeligt ved at komme til Danmark, fordi jeg ved, han er dansk, hans familie er dansk, han er vokset op her i landet.

Så spørger fru Hæstorp Andersen, om det samme ville gælde hr. Kamal Qureshi. Skulle jeg være venlig og sige ja. Det vil jeg godt gøre. Men

vi er her inde på et område, hvor man på en eller anden måde bliver nødt til at skønne. For når man skal sondre, så må man skønne. Og det er det, vi på en eller anden måde må overveje, og jeg vil godt sige, at det står endnu uklart, men det er her, et svar må ligge, og det er det, vi skal overveje.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu ved jeg godt, det er for meget at forlange, at der skal være sammenhæng i ens politik, men den måde, Dansk Folkeparti argumenterer på, kan virkelig undre. For når det drejer sig om omskæring, er Dansk Folkeparti for, at vi får en paragraf i straffelovgivningen, også selv om det næsten er gudsgivet, at der ikke er noget barn, der vil anmelde sine forældre, selv om man har været udsat for omskæring.

Grunden til, at også Det Radikale Venstre støtter den paragraf, er, at der skal være mulighed for, at andre kan anmelde det, og at man dermed får en indirekte mulighed for at komme efter de forældre, der gør noget formasteligt, på samme måde her.

Kl. 15.25

Jeg forestiller mig ikke, at de unge selv vil anmelde deres forældre, men det kan naboer og venner og alle mulige andre gøre. Og jeg tror ikke, nogen familie ville bryde sig om lige pludselig at have politiet stående i stuen, fordi overboen har meldt til politiet, at man altså er bange for, at der er et tvangsægteskab under opsejling i familien nedenunder.

Med andre ord: Det vil have en præventiv effekt at få en paragraf i straffelovgivningen, på samme måde som det sandsynligvis vil have en præventiv virkning, at vi får en paragraf om omskæring ind i straffelovgivningen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Når vi taler om omskæring, taler vi jo om noget ydre manifesterbart. Vi taler om mishandling rent fysisk. Når vi taler om tvangsægteskaber, taler vi om sjæl, om sind, om vilje, og det kan man selvfølgelig ikke på samme måde dokumentere, som man kan dokumentere et rent fysisk forhold. Derfor er det irrelevant at sammenligne de to ting. Og det er altså Det Radikale Venstres svaghed, at man er for tilbøjelig til at falde for fraser.

Vi kommer i næste beslutningsforslag til begrebet vold, der oplever vi det samme som nu i

spørgsmålet om vold mod børn. Hvad er mest vold mod børn? At tvangsjerne dem fra hjemmet eller at slå dem? Tingene er ikke så enkle, og hvis det er begyndt at gå op for Det Radikale Venstre, at det er de ikke, ville de nærme sig den realitet, vi til syvende og sidst skal lovgive for her i Folketingssalen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Det radikale beslutningsforslag har en så at sige tredelt overskrift. Det handler om en styrket indsats mod tvangsægteskaber, det handler om bedre vilkår for integration af udenlandske ægtefæller og det handler om forenklede regler for familiesammenføring.

Om det første vil jeg sige, at jeg tror, vi er enige om, at både tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber i nogle indvandrer kredse er stærkt medvirkende til, at mange indvandrere aldrig bliver integreret i det danske samfund. Dertil kommer, at det er os i den grad imod, at unge mennesker skal gifte sig med en person, som er valgt af deres forældre eller af deres øvrige familier, måske ved aftaler, der allerede blev indgået, da de unge mennesker var ganske små børn.

Derfor er Det Konservative Folkeparti også meget optaget af at forhindre tvangsægteskaber og at støtte de personer, der ønsker at undgå arrangerede ægteskaber.

Jeg vil godt sige, at naturligvis er der stor forskel på tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, når man sådan tænker på det i teorien, men jeg tror i virkeligheden, at det kan være meget, meget vanskeligt, måske umuligt at skelne imellem et tvangsægteskab og et arrangeret ægteskab.

Men vi tror og håber imidlertid, at de stramninger, der er lavet i udlændingeloven, og også de initiativer, regeringen i øvrigt har taget, vil trække et godt stykke i den ønskede retning. Og vi kan ikke støtte det radikale beslutningsforslag.

Med hensyn til de øvrige elementer er der et par punkter, jeg godt vil kommentere nærmere, og det er to af de stramninger, der er foreslået. Det er specielt spørgsmålet, som står under punkt 7.5:

»Den herboende må ikke være dømt for vold mod en ægtefælle eller samlever i 10 år før ansøgningstidspunktet.«

Se, det har vi i Det Konservative Folkeparti stor sympati for. Jeg vil dog sige, at inden vi sådan ubetinget siger, at vi vil gå ind for det, vil vi have det undersøgt nærmere, tænkt det meget grundigt igennem.

Så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at hvis nu regeringen havde taget det her med ind i udlændingeloven eller måske foreslået den ændring, hvad ville Det Radikale Venstre så have sagt? Jeg kan allerede forestille mig fru Elisabeth Arnold og fru Elsebeth Gerner Nielsen stille sig op og sige: Jamen hvis man har udstået sin straf, skal man så fortsat være straffet på den måde, at man nu ikke frit kan gifte sig med hvem, man vil?

Men som sagt, vi er rimelig positive over for netop det punkt.

Med hensyn til det næste om den familiesammenførte, der skal være forpligtet til at deltage i danskundervisningen, tror jeg egentlig nok, at både ministeren og Venstres ordfører og måske også den socialdemokratiske har nævnt, at der allerede nu med de krav, der stilles om at kunne dansk for at få permanent opholdstilladelse, ligger et ganske kraftigt incitament til, at også familiesammenførte skal deltage i danskundervisning, og især at de skal lære dansk på en eller anden måde.

Kl. 15.30

Overordnet vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti er godt tilfreds med de stramninger, der er foretaget, og at vi ikke i øjeblikket finder, der er behov for ændringer.

Det betyder ikke, at vi forventer, at den nuværende udlændingelov skal stå til evig tid. Samfundet forandrer sig, men lige nu mener vi ikke, at ændringer er aktuelle.

Så vil jeg slutte med at sige, at det er glædeligt, at De Radikale nu bliver lidt mere konstruktive og ikke blot helt unuanceret kritiserer alle de ændringer, den nuværende regering har fået gennemført.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi kunne ikke drømme om ikke at rose regeringen, især ikke, hvis regeringen gør noget godt. Men problemet er, at det gør regeringen med jævne mellemrum ikke. Derfor roser vi heller ikke.

Hvad angår det med de 10 år, altså vi har jo i mange år stået bag en indfødsretslovgivning – eller mangel på samme, er det jo desværre – altså et kontorcirkulære og nogle regler om at få

dansk indfødsret, som bl.a. har indebåret, at man skulle have en ren straffeattest. Så det vil sige, at der er sådan set en meget tæt sammenhæng mellem det, vi siger her, og det, vi har ment på indfødsretsområdet.

Jeg er klar over, at vi strammer gevaldigt ved at sige 10 år. Inde i bemærkningerne står der også 10 år, eller så længe at dommen er registreret. Så det er vi parat til at tale om.

Men når jeg tager ordet, er det for at også få regeringens vurdering af de forskellige spørgsmål, som man jo kan have svært ved at nå i sin ordførertale. Bl.a. vil jeg gerne høre, hvordan Det Konservative Folkeparti forholder sig til det spørgsmål, som vedrører forudsætningen om, at de to ægtefæller skal beherske samme sprog for at få familiesammenføring. Er det en stramning, som Det Konservative Folkeparti kan gå ind for?

Jeg vil gerne sige, at grunden til, at vi har foreslået det, selvfølgelig er, at vi har set en række eksempler på, at man har fået familiesammenføring med en ægtefælle fra Østeuropa, og hvor ægtefællerne ikke har kunnet tale sammen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jamen jeg vil da godt sige, at det lyder i og for sig meget sympatisk. Jeg kan godt gå ind for ånden i det. Men jeg ved jo af, jeg vil ikke sige af bitter erfaring, men i hvert fald af erfaring, at det, man sådan synes der er helt umiddelbart indlysende, kan godt blive utrolig vanskeligt, når det skal skrives ned i lovparagraffer.

Jeg vil specielt sige med hensyn til det, at de to personer skal kunne tale mindst ét fælles sprog: Hvor meget skal de kunne tale det, hvor meget skal de kommunikere, hvem skal afgøre det? Men tanken i det synes jeg er helt rigtig. Det er helt urimeligt at forestille sig, at man skal have familiesammenføring med en ægtefælle, som man overhovedet ikke kan tale med.

Jeg vil ikke tvinges til at gå nærmere ind på, hvor langt vi så vil gå, og hvad vi vil gøre for at få det gennemført.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan fortælle en lille sød historie fra et af øsamfundene: For 30 år siden var der en dansk mand, der fik familiesammenføring med en tysker, og man så hende aldrig ude. Der var ikke nogen krav om integration og danskundervisning osv. Da manden døde efter 30 år og kvinden kom ud, kunne hun kun sige »rausch«, for

hun havde simpelt hen ikke talt tysk i alle de år, og manden havde som sagt heller ikke kunnet tale med hende og ikke forsøgt at lære hende dansk. Så sådan kan det gå, hvis man ikke stiller nogle krav.

Jeg vil gerne høre, hvordan Det Konservative Folkeparti forholder sig til en konkret historie: En 40-årig dansker, som har arbejdet i Thailand i efterhånden nogle år, gifter sig for også nogle år siden, får sit første barn med den thailandske kone i Thailand; konen er i øvrigt gravid igen.

Så mister de deres mulighed for at forsøge sig selv i Thailand. Manden tager hjem til Danmark, søger familiesammenføring med sin kone, har en passende bolig, får arbejde på Danfoss, men de får nej til familiesammenføring. Det betyder, at nu er kvinden – konen – rejst ud til Thailand, og manden er rejst med hende, men må sandsynligvis tage tilbage til Danmark, fordi det er umuligt at finde arbejde i Thailand. Med andre ord: Manden har ikke mulighed for at forsøge sin familie.

Er det sådan nogle eksempler, som Det Konservative Folkeparti gerne ser flere af?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nej, må jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen. Jeg har også læst historien, og jeg synes, den er lige så trist, som jeg tror fru Elsebeth Gerner Nielsen synes den er, og vi ønsker ikke specielt at se flere af dem. Men jeg vil sige, at den meget ulykkelige situation kan jo sådan set bedres ved, at konen lærer dansk og derved får tilknytning til det danske samfund.

Jeg synes, det er en forfærdelig historie, og jeg føler meget med den familie, som har været alt det der igennem. Men stadig væk er der ved enhver lovgivning, også ved den lovgivning, der er lavet her, nogle, der kommer i klemme.

Men lad mig slutte med at sige, jeg håber, at man så i den her situation vil arbejde på at få den nærmere tilknytning til Danmark, sådan at det kan lade sig gøre. Det er jo ikke noget, der er ureparerligt. Det er ikke så at sige en livstidsdom, man får, at man ikke kan få familiesammenføring.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen for tredje og sidste gang, og så fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jo, det er det faktisk. Det kan det i al fald være. Hvis manden nu har været i Thailand i rigtig mange år, er det meget, meget svært at arbejde sig frem til, at den samlede tilknytning til Danmark bliver tilstrækkelig stor.

Men jeg forstår jo, at Det Konservative Folkeparti som det humanistiske parti, det er, også har svært ved de her familiesammenføringsregler. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kan være med til at løse de problemer, der reelt er, og som Det Radikale Venstre erkender der er, nemlig den manglende integration af de familiesammenførte.

Jeg mener, vi har et kæmpeproblem i, at vi i mange år faktisk ikke har stillet krav til de familiesammenførte, der var selvforsørgende. Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti ikke være med til at sige: Jamen forudsætningen for at få midlertidig opholdstilladelse, få den forlænget, er, at man har udvist vilje til at gå til dansk? Det ville forhindre, at ikke mindst kvinder bare blev tvunget til at gå derhjemme og aldrig nogen sinde fik en tilknytning til det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Er det ikke sådan, at den thailandske kvinde i virkeligheden ville få en bedre tilknytning til Danmark, hvis hun fik lov at bo der sammen med sin mand og sit barn i stedet for som nu at være udvist sammen med sit barn, og hvor manden så må opholde sig i Danmark, men bare ikke sammen med dem?

For det er jo ikke sådan, at det bliver vurderet, at man har en bedre tilknytning til Danmark, fordi man lærer dansk i udlandet. Det er jo ikke en del af tilknytningskriterierne.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Lad mig starte med det sidste. Jo, det er en del af vores tilknytningskriterier, hvis man har lært dansk i udlandet.

Jeg vil ikke bortforklare, at den dansk-thailandske familie har et forfærdeligt problem. Det kan ikke nytte noget. Jeg vil ikke tvinge mig selv til at stå og forsvare, at det er lutter idyl, og sådan skal det bare være. Men den thailandske kvinde har rent faktisk også opholdt sig i Danmark i nogen tid på turistvisum. Der har man også mulighed for at få tilknytning. Men lad os

lade være med at gå voldsomt meget ind den sag. Jeg har sagt, at jeg synes også, den er ulykkelig.

Jeg vil gerne understrege over for fru Elsebeth Gerner Nielsen, at der stilles krav om at kunne dansk, hvis man skal have permanent opholdstilladelse. Det må få nogle flere familiesammenførte til at deltage i danskundervisningen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at fra SF's side er det entydigt, utvetydigt, at det må være de unge selv, der suverænt skal afgøre, hvem deres partner skal være. Der må ikke herske nogen tvivl om, at vi ikke vil acceptere, at staten eller nogen andre i omgivelserne bestemmer, hvem de unge skal giftes med.

Det er de selv samme mekanismer, som vi i SF slås imod. Det er nogle af de patriarkalske landsbymiljøer, hvor man kan tillade sig at sige til de unge: Du skal gifte med nogen inden for din egen landsby. Eller tillade sig at sige til de unge: Vi mener ikke, du er i stand til at finde din egen partner, inden du er 21-24 år.

Det er vi imod, og det er lidt den samme logik, den danske regerings udlændingelovgivning er bygget op efter. Det er igen den der landsbytankegang, hvor man siger til de unge: Du må gerne gifte dig, men det skal være inden for din egen landsby, inden for Danmarks grænser. Og indtil du er 24 år, er du altså ikke i stand til at træffe dine egne valg.

Vi mener, at når man er myndig, så er man myndig, og når man er myndig, så skal man have ressourcer, hjælp til at kunne stå fast ved sine valg. Men når man har truffet de valg, må samfundet eller forældrene ikke gå ind og sige: Det vil vi ikke acceptere. Der skal det være de unges suveræne afgørelse.

Kl. 15.40

Derfor synes vi, det er et godt forslag fra De Radikale. Det har en række bestemmelser, som vi er glade for, og som ligger fuldt i forlængelse af SF's øvrige politik på området. Nogle af de efterfølgende forslag er også fremsat sammen med SF, så på den måde er det jo i naturlig forlængelse af, hvad vi i øvrigt selv mener.

Det er klart, at vi har en enkelt indvending, nemlig at vi ikke mener, at der, når man er myndig, så skal lægges nogle yderligere år til, før

man kan få lov til at vælge sin partner eller få lov til at slå sig ned i Danmark med sin partner; det skal være 18 år og ikke 21 år.

Men ud over det synes vi, at det falder sammen med SF's øvrige menneskeopfattelse og SF's logik om, hvordan nogle af de krav kunne skrues sammen, og hvilke rettigheder de unge skal have. Vi ønsker ikke et patriarkalsk landsbysamfund, hverken i Danmark eller andre steder i verden.

Vi støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Vi har en lang aften foran os, så jeg ville egentlig bede om, at folk, når de skal have korte bemærkninger, sidder heroppe; det ville lette det meget.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for de venlige bemærkninger.

Jeg forstår godt den indvending, SF har mod, at det er 21 år i stedet for 18 år, men grunden til, at vi har lagt os fast på de 21 år, er, at vi tror faktisk, at der bliver fælles regler i EU, og det tror jeg SF's ordfører udmærket ved.

Hvis så vi nu sagde, at vi gerne ville have en 18-års-regel i Danmark, ville vi så ikke få det problem, som Sverige nu har, nemlig at vi også skulle ende som sådan et dansk Malmø, så alle europæere, der søgte familiesammenføring i perioden 18 til 21 år, ville søge til Danmark? Altså er det her netop ikke et område, hvor vi er nødt til at have fællesregler. Og det spørger jeg et sådan lidt EU-skeptisk parti om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ja, det kunne da være interessant at se Danmark som det land, som folk flygtede til på grund af de åbne, liberale regler på flygtninge- og familiesammenføringsområdet. Det er jo sådan noget, hvor man, hvad skal jeg sige, kan vågne op om morgenen med et smil, efter at man har haft nogle behagelige drømme.

Det er ikke ligefrem det, der ligger rundt om hjørnet, hverken i den nuværende regering eller for den sags skyld i den regering, De Radikale selv var medlem af. Jeg kan ikke se, at den regering, De Radikale var medlem af for ikke så længe siden, var med til overhovedet at åbne reglerne, sådan at de nærmede sig de liberale regler, som eksisterer i andre europæiske lande.

Så lige nu kan jeg se, at strømmingen går den anden vej og ikke ligefrem ind mod Danmark, så jeg tror ikke ligefrem, jeg skal være den, fru Elsebeth Gerner Nielsen skal fremhæve, som skulle have frygten for, at der kommer væltende horder ind i Danmark på grund af vores liberale udlændingepolitik. Det er ikke en vision, som jeg tror bliver imødekommet lige med det samme.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Altså Enhedslisten synes, at forslaget rummer nogle positive elementer, men kan ikke støtte det, fordi det er en principiel accept af, at man fra statens side skal blande sig i, hvem folk gifter sig med, når de er over 18 år, og det synes vi ikke er acceptabelt.

Vi synes, det er en god idé, at der bliver lavet et egentligt udredningsarbejde omkring omfanget af tvangsægteskaber, og det burde jo egentlig have været undersøgt, inden man lavede den allerførste lovgivning. Også en udredning på EU-niveau, på internationalt niveau, kunne være relevant i den sammenhæng.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at der med den nuværende lovgivning allerede, sådan som den er, ikke er grundlag for at tvinge nogen til at indgå et ægteskab, de ikke ønsker, og det er kommunernes ansvar at sikre, at loven håndhæves.

Det, der er behov for, er, at der bliver skabt et ordentligt grundlag for dialog med familierne, sådan som der også bliver lagt op til med de rådgivningsmuligheder, de rådgivningstilbud, som Det Radikale Venstre påpeger, for det er der nemlig gode erfaringer med de steder, hvor det har været etableret. De unge, der følelsesmæssigt er i klemme mellem familiens ønsker og deres egne ønsker, ja, der er løsningen nemlig ikke, at forældrene straffes, det løser ikke de dilemmaer, de unge står i. Her er støtte til at holde fast i en fornuftig dialog vejen frem i stedet for.

Kl. 15.45

Jeg synes, at man skal overveje, om sådan nogle egentlige rådgivningstilbud, som bliver nævnt i forslaget, skal ligge i kommunalt regi, eller om de ikke snarere skulle ligge i amterne eller i statsamterne. Det synes jeg er noget af det, der kunne drøftes undervejs.

Forslaget rummer også nogle andre principielle problemer, sådan som vi ser det. Det bli-

ver fremhævet, at man til evig tid og fortabelse skal have forsørgerpligt over for sin ægtefælle, hvis man bliver skilt. Det fremgår også, at man ikke må gifte sig, hvis man har haft en voldsdom 10 år forinden. Jeg synes, at det retspolitisk er betænkeligt, at man skal straffes i så lang tid. Det kan godt være, at vi ikke arbejder med syndsforladelse i Danmark, men det er spørgsmålet, hvor lang tid man skal hænge på sine forkerte handlinger.

En sidste bemærkning er i forhold til boligkravet: Med den boligsituation, der er i hvert fald i Storkøbenhavn, vil det komme til at betyde, at hvis det boligkrav fastholdes, vil der være rigtig mange unge mennesker, der ikke kan få lov til at blive gift, fordi de er nødt til at bo hjemme alene på grund af boligmangelen.

Det, der er behov for i forhold til hele boligsituationen, er, at man fra kommunernes side har en langt mere åben kommunal anvisning, så der er en gennemsækelighed i de kriterier, man arbejder efter, og så selvfølgelig flere boliger.

Vi kan som sagt ikke støtte forslaget, fordi det principielt godkender, at staten helt op til 21-årsalderen blander sig i, hvem man må gifte sig med.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremsige følgende:

Kristeligt Folkeparti stemte imod regeringens stramninger af udlændingeloven. Vi finder, at det er vigtigt med en evaluering, så de uheldige konsekvenser, lovgivningen har, kan ændres, og vi hilser det derfor velkomment, at Folketinget nu får lejlighed til at diskutere området igen.

Forslaget rummer mange positive tiltag. Med hensyn til tvangsægteskaber er en yderligere stramning en mulighed ved, som det er foreslået, en paragraf i straffeloven. Men for at forhindre tvangsægteskaber i fremtiden må der tages meget mere konkret og omfattende fat.

Det kan f.eks. ske ved, at man via interviews afprøver frivilligheden ved indgåelse af ægteskab. Det kan ske ved bedre information og mere dialog med de unge og deres familier. Der bør være tilbud om familiemægling i disse sager. Der mangler støtte i form af netværk for personer, der er udsat for tvang, eller som vil bryde ud af et tvangsægteskab. Der mangler mulighed for ny bopæl, rådgivning osv.

Mulighederne er mange, men det, der er vigtigt, er, at kommunerne skal have en handlings-

plan, så der kan gribes ind i tide med socialt beredskab, som etableres på tværs af kommunegrænserne.

Hvor mange taler vi i øvrigt om? Et udredningsarbejde som foreslået er vigtigt, da der er stor usikkerhed om omfanget og udbredelsen af tvangsægteskaber. Forslagsstillerne ønsker også en international indsats for at kriminalisere tvangsægteskaber, hvilket vi kan tilslutte os.

Vi er enige i, at flygtninge skal have retskrav på at blive genforenet med ægtefælle eller faste samlever.

At familiesammenførte skal deltage i danskundervisning er et krav, som vil være med til at sikre en bedre integration, men økonomisk er vi meget betænkelige ved, at der skal indbetales et depositum på 10.000 kr. i forbindelse med deltagelse i danskundervisning. Det er med til at forøge den økonomiske belastning for den herboende person for at få familiesammenføring. I forvejen skal vedkommende kunne stille en bankgaranti på 50.000 kr.

Beløbet på 10.000 kr. skal så betales tilbage, når undervisningen er »vel gennemført«, som der står i bemærkningerne. Hvad ligger der i begrebet »vel gennemført«? Betyder det, at man skal have bestået, eller at man skal have særlig høje karakterer?

Hvis forslaget kan skæres til, så den samlede økonomiske belastning ved at få familiesammenføring med en ægtefælle på ingen måde øges, kan vi være positive over for den del af forslaget.

Kl. 15.50

Vi er enige i betragtningerne om tilknytningskravet. Kravet har også ramt mange pæredanske borgere, som nu ikke må bo i Danmark, men skal familiesammenføres til det land, ægtefællen kommer fra. Det kan ikke være rimeligt, at danske statsborgere på den måde tvinges til at flytte til udlandet, fordi deres samlede tilknytning til et land uden for Danmark vurderes at være større.

Samlet set er vi positive over for en del af forslagene, men bl.a. på grund af kravet om, at begge ægtefæller skal være 21 år for at få familiesammenføring, kan vi ikke stemme for forslaget. Også den økonomiske belastning af personer, der ønsker familiesammenføring med en ægtefælle, fører til, at vi ikke kan stemme for forslaget, som det ligger her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre ønsker med dette beslutningsforslag at lægge grundlaget for en mere enkel udlændingelovgivning på familiesammenføringsområdet. Samtidig ønsker vi at gøre op med de ubehagelige stramninger, der har ført til, at det i dag er blevet så at sige umuligt at leve i Danmark sammen med sin udenlandske ægtefælle.

Dansk-udenlandske ægteskaber er en styrke og ikke en byrde set med radikale øjne. Dansk-udenlandske ægteskaber er med til at åbne vores øjne for den mangfoldighed, verden består af, er med til at øge muligheden for at klare os som land, som folk og som økonomi i en stadig mere globaliseret verden. Derfor er det en katastrofal kurs, Danmark er inde på nu. Vi er på vej til at udvikle et Danmark, der vender ryggen til verden, blive et land, hvor vi putter os bag særegler og forbehold alene med det formål at holde flest mulige fra vores port.

Den udvikling er vi inderligt imod, og derfor foreslår vi alderskravet for familiesammenføring nedsat til de 21 år, som vi som sagt regner med at de øvrige EU-lande vil lægge sig fast på, og så skal tilknytningskravet fjernes.

Vi foreslår samtidig en række ændringer, som kan bidrage til at løse nogle af de reelle problemer, vi har: For det første problemet med tvangsægteskabet, for det andet de problemer, der kan opstå med de arrangerede ægteskaber mellem herboende danske mænd og udenlandske kvinder, og endelig problemerne med den manglende integration.

Det første problem er af regeringen blæst gevaldigt op med henblik på at legitimere de regler, som i dag reelt forhindrer bindestregsægtespar i at leve sammen i Danmark. Men også for Det Radikale Venstre er ét tvangsægteskab selvfølgelig ét tvangsægteskab for meget. Derfor er der behov for en særlig indsats baseret på klare krav og bedre lovgivning.

Vi har i dag fremlagt en 15-punkts-plan mod tvangsægteskaber. Med den ønsker vi at skyde med skarpt mod de afgrænsede problemer, vi har, i stedet for som regeringen og dens støttepartier at skyde med spredehagl – undskyld billedsproget, som i øvrigt ikke er særlig radikalt.

I forhold til de arrangerede ægteskaber, typisk gennem ægteskabsbureauer, vil kravet om,

at man skal kunne tale sammen, kravet om, at der er forsørgerpligt efter en eventuel skilsmisse, og flere af de øvrige forslag med garanti virke dæmpende på danske mænds lyst til at importere udenlandske kvinder.

Den manglende integration af familiesammenførte til danske statsborgere bør løses ved, at vi – og jeg har lyst til at sige selvfølgelig – stiller krav til de familiesammenførte. Derfor forslaget om, at man som familiesammenført skal forpligtes til at gå til dansk.

På den baggrund vil jeg sige tak for den generelt positive modtagelse af nogle forskellige elementer i forslaget. Jeg fornemmer således, at der er bred tilslutning til at se på muligheden for at få familiesammenføring, hvis man tidligere er blevet dømt for vold. Jeg fornemmer også, at der er enighed om, at vi stiller sprogkrav. Jeg fornemmer også en åbenhed over for at kriminalisere tvangsægteskaber ved at forsøge at lave en paragraf i straffelovgivningen.

Der er en række spørgsmål, som vi ikke har haft lejlighed til at diskutere her, bl.a. kravet om, at en herboende skal forpligtes til at forsørge den familiesammenførte også efter en skilsmisse. Det er der ikke nogen der har kommenteret, og det håber jeg at vi får lejlighed til at diskutere under udvalgsarbejdet.

Jeg er forundret over, at man ikke kan være med til at ændre boligkravet, sådan at det kun er de kommuner, der reelt har et problem med ghettodannelse, der har et boligkrav. Baggrunden for, at også Det Radikale Venstre i sin tid var med til at indføre et boligkrav, var jo, at vi ville imødegå ghettodannelse. Vi gik ikke med, fordi vi mente, at det var bedre for familierne, at generationerne levede adskilt og de unge havde godt af at komme hjemmefra.

Kl. 15.55

Vi gik med, fordi der var et reelt problem – og det siger jeg til fru Birthe Rønn Hornbech, som kommenterede det her – med ghettodannelse, ikke fordi der var et problem i, at familier levede sammen på en bestemt måde. I tidligere tider har det også været almindeligt, at solide danske familier levede flere generationer under samme tag. Det synes jeg sådan set ikke er noget staten skal blande sig i. Men vi er nødt til at blande os i ghettodannelsen, fordi det er en forhindring for integration.

Derfor mener vi, at vi skal nøjes med at stille boligkravet i de kommuner, der reelt har et problem, og så i øvrigt lade det være op til kommunerne selv at bestemme, om de vil stille et bolig-

krav. Vi vil så at sige have, at der skal være frit valg for kommunerne.

Noget, der også undrer mig, er, at man ikke kan være med til at stille krav til de familiesammenførte. Når jeg kigger tilbage på den udvikling, der har været siden 1983, og de problemer, der er opstået som følge af lovgivningen i 1983, skyldes mange af dem altså først og fremmest mangel på krav, at vi simpelt hen ikke har været konsekvente nok og ikke har stillet krav til de familiesammenførte. Der har været alt for mange, der bare har fået lov til at gå derhjemme, for nu at sige det meget firkantet.

Heller ikke Det Radikale Venstre er interesseret i at gå ind og blande sig i familielivet; men når det nu drejer sig om mulighederne for, at børn kan vokse op på fornuftig vis og komme til at indgå i det danske samfund på en ordentlig måde, så mener vi altså, at det havde været klogt, hvis vi alle sammen for nogle år siden havde tænkt på den her måde og sagt: Vi er nødt til at gå ind og stille krav til de familiesammenførte, også selv om de ikke får offentlige ydelser.

Det er baggrunden for vores forslag om, at forudsætningen for at få sin midlertidige opholdstilladelse forlænget er, at man har udvist vilje til at gå til dansk, at man altså er kommet hjemmefra, at der ikke er nogen, der bare har fået lov til at holde én derhjemme.

Jeg har snakket med Kommunernes Landsforening om det her. De siger jo, at der er det problem, at kommunerne giver tilbuddet til de familiesammenførte, men at de familiesammenførte ikke har en forpligtelse til at tage imod tilbuddet. Og grunden til det er, at de netop ikke får en offentlig ydelse.

Hvis vi så skal tvinge de familier til at sørge for, at den udenlandske ægtefælle rent faktisk bliver integreret i det danske samfund, er vi nødt til at have nogle håndtag, og hvis vi ikke har penge som håndtag, hvad har vi så? Der har vi den midlertidige opholdstilladelse, og vi har også muligheden for at sige, at der skal deponeres 10.000 kr. Man får jo pengene tilbage i det øjeblik, man har gennemført kurserne, ikke på et bestemt eksamensniveau eller med et krav om, at man skal have bestået, men med et krav om, at man har gjort sig umage, at man er kommet, at man er kommet ud af hjemmet.

Det her er ikke mindst en garanti for kvinderne. Jeg tror desværre, at der er mange kvinder, der er kommet i den situation, at det er manden, der har åbnet brevet fra kommunen om tilbuddet om danskundervisning. Og han har ikke

haft den store interesse i, at kvinden er kommet ud, at hun har fået kendskab til sine rettigheder, at hun altså har fået en adgang til det danske samfund og fået et socialt netværk. Det kan være bekvemt for visse mænd at have kvinderne gående derhjemme.

Det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre altså er kommet dertil, hvor vi mener, at det er nødvendigt at sige, at det skal være tvungen integration, også selv om man ikke får offentlige ydelser. Og jeg er meget forundret over, at regeringen ikke kan være med til det.

Jeg kan godt se, at vi lige nu selvfølgelig ikke har et problem, for der er så at sige ingen, der får familiesammenføring. De eneste, der får familiesammenføring nu, er flygtninge, fordi flygtninge har et retskrav på familiesammenføring, og der har vi ikke et problem, fordi den familiesammenførte får en social ydelse.

Med de ord vil jeg sige tak for de bemærkninger, der er faldet. Jeg er selvfølgelig ked af, at hverken regeringen eller Socialdemokratiet kan være med til at ændre på det fatale alderskrav. Jeg er glad for, at Socialdemokratiet vil være med til at ændre tilknytningskravet, og at også de øvrige partier til venstre for Socialdemokratiet vil være med til det. Men jeg er skuffet over, at man ikke kan være med på at ændre 24-års-reglen, ikke mindst skuffet over Socialdemokratiet.

Selvfølgelig er det også utrolig besynderligt, at en liberal regering, som gik til valg under sloganet »Frit valg«, kan leve med, at det er blevet umuligt for herboende og for danske statsborgere at bo sammen med en udenlandsk ægtefælle her i landet. Det eneste sted, der åbenbart ikke skal være frit valg, er, når det gælder, hvordan man vil organisere sig som familie. Det er besynderligt.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal høre fru Elsebeth Gerner Nielsen om denne her 21-års-regel, som fru Elsebeth Gerner Nielsen også stillede spørgsmål om til mig, og hvordan den hænger sammen med EU-lovgivningen og alt det andet.

Vi skal jo så umiddelbart efter dette forslag behandle et andet forslag fra fru Elsebeth Gerner Nielsen om kærestevisum, hvor man som 18-årig skulle være i stand til at få et kærestevisum. Hvad sker der, hvis man som 18-årig ifølge De Radikales forslag får sin kæreste til Danmark, som kan opholde sig her et års tid, og ef-

terfølgende finder ud af, at man rent faktisk passer sammen – det er vel også en af de ting, man skal afprøve med det her kærestevisum – og gifter sig, men man er kun 19 år, hvad sker der så?

Så har fru Elsebeth Gerner Niensens forslag sørget for, at to personer, som holder af hinanden, og som har fundet sammen i Danmark, efterfølgende efter det års tid, hvor de har været sammen, bliver sendt ud af landet, indtil de 2 år efter fylder 21 år og kan komme tilbage. Det vil sige, at de skal være nomader i 2 år på grund af fru Elsebeth Gerner Niensens to forslag, som ligesom går lidt i hver sin retning aldersmæssigt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er fuldstændig rigtigt, at man kan risikere at komme til at leve som global nomade i 2 år med det forslag, vi har fremsat. Men det hænger sammen med, at vi mener, at det er klogt at forsøge at hjælpe de unge, der altså ikke umiddelbart har lyst til at gifte sig, som har lyst til at prøve deres kærlighedsforhold af på en rolig måde. Man får trods alt 1 år, hvor man i ro og mag kan finde ud af: Passer vi to sammen?

Hvis man så har fået et kærestevisum, når man er fyldt 18 år, har man et problem, fra man er 19 år, til man fylder 21 år, hvis man altså gifter sig med den, der har fået et kærestevisum. Det synes jeg også er problematisk, men på den anden side har man haft det ene år, hvor man altså har haft mulighed for at prøve sin kærlighed af, og det er det, der har været det afgørende for os.

Når vi har lagt os fast på 21-års-reglen, hænger det sammen med, som jeg også har sagt tidligere, at vi er ret overbeviste om, at de andre EU-lande også vil lægge sig fast på en 21-års-regel. Hvis man lægger sig fast på en anden alder – 18 år eksempelvis – vil vi selvfølgelig også støtte det.

På det her område tror vi, det er utrolig vigtigt at have fælles regler, så vi ikke får alle mulige Malmømodeller, hvor de europæiske borgere skal spekulere i: Hvilke land er det nu, vi kan tage ophold i, når vi er 18 år eller 21 år?

Vi er nødt til at have fælles regler, og jeg synes, det er besynderligt, at regeringen og også Socialdemokratiet vil argumentere imod, at vi skal indrette os på EU's regler, bare fordi vi har et forbehold. Det er utrolig bekvemt for regeringen at have et forbehold lige nu, for under dække af det kan vi have vores egne særregler – og det er vel at mærke en regering, som netop gik

til valg på, at man gerne ville have forbeholdene ophævet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Danmark ikke havde haft et forbehold, tror jeg, at vi havde kunnet ændre direktivet om familiesammenføring, sådan at de danske regler kunne rummes inden for direktivet. Det er nemlig lykkedes lande som Østrig, Tyskland og Holland at få ændret direktivet, så deres særlige nationale kendetegn kunne rummes inden for det fælles direktiv. Der kræves jo enstemmighed, og derfor havde Danmark i allerhøjeste grad kunnet få indflydelse på tingene, hvis vi ikke havde haft forbeholdet.

Jeg vil blot sige her til afslutning: Hvis to, som søger familiesammenføring, ikke taler samme sprog, vil de efter gældende regler falde for proformakravet, altså så vil risikoen for, at de får nej med henvisning til proformareglen, være stor. Derfor er der jo nok ikke den store effekt i Det Radikale forslag om, at de skal tale samme sprog, for det skal de i realiteten allerede efter gældende regler. Men om vi i forbindelse med en eventuel revision af lovgivningen skal skrive det, som Det Radikale Venstre foreslår, har jeg da for så vidt et åbent sind over for det.

Kl. 16.05

Så vil jeg sige til fru Gerner Nielsen og til fru Kornbek, som er gået, at det jo ikke er sådan, at vi ingenting gør for de familiesammenførte.

Sammenlignet med tilstanden, da fru Gerner Nielsen var minister, er det altså som noget nyt blevet sådan, at man skal have gået til integrationsprogrammet med sprogundervisning for at få permanent opholdstilladelse og man skal bestå en ganske svær prøve for at få statsborgerskab.

Jeg tror, at man i alle familier vil være meget interesseret i at sikre, at både mor og far kan få permanent opholdstilladelse og derefter statsborgerskab. Så det tror jeg er en meget stærk ansporing. Dertil kommer, at der som noget nyt er blevet støtte til kommuner, når de tilbyder familiesammenførte integrationsprogram. Det er altså ikke sådan, at der ikke er sket noget. Der er i allerhøjeste grad sket noget, som både lokker og skubber familiesammenførte i retning af at få lært dansk.

Man kan selvfølgelig overveje at sige, at de skal tvinges. Men nu har nogle af os jo også beskæftiget os med undervisning før. Hvor meget godt er der egentlig kommet ud af tvangsunder-

visning, hvor man skal sidde den af? Mon ikke det er bedre, at der er en belønning for at kunne dansk? Det tror jeg næsten.

Så vil jeg gentage, at tvangsægteskaber er forbudt. Problemet er arrangerede ægteskaber. Og det er rigtigt, at der måske også er andre, der arrangerer ægteskaber end udlændinge i Danmark, men den utilsigtede brug af familiesammenføringsreglerne skyldes jo familiesammenføringsarrangementer. Det er det, der har skabt den store tilstrømning, som igen er årsag til, at vi fik hele ændringen af udlændingeloven. Sådan hænger det jo sammen.

Så vil jeg til sidst sige, at indtil for få uger siden stod Danmark alene med 24-års-reglen. Nu er ikke blot hele EU indstillet på en 21-års-regel i stedet for den hidtil gældende 18-års-regel, nu er også Det Radikale Venstre indstillet på en 21-års-regel, bl.a. med henvisning til EU. Jamen så kom både EU og Det Radikale Venstre jo halvdelen af vejen. Lad os nu se, hvordan det går i de kommende år. Jeg tror, at flere lande vil opdage, at de gør især de unge kvinder en tjeneste ved at sikre, at de kan få en uddannelse, før de eventuelt indtræder i det ægteskab, som forældrene desværre ofte arrangerer længe før, børnene overhovedet bliver myndige.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Den fg. formand (Grete Schodts):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om indsats til sikring og forbedring af udenlandske kvinders rettigheder.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Anne Baastrup (SF) m.fl.

(FremSAT 27/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.